

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นคนพิการหญิง ในสถานสงเคราะห์คนพิการ การุณยเวศน์ จ.ชลบุรี ช่วงเดือนมกราคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2548 จำนวน 120 คน ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1.1 เป็นบุคคลผู้ซึ่งไม่เคยได้รับการบำบัดด้วยการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส
- 1.2 เป็นบุคคลที่ไม่มีปัญหาทางการได้ยิน และสามารถ อ่านออก และ/ หรือเขียนได้
- 1.3 พิกัดทางกายหรือการเคลื่อนไหว ที่มีความพิการระดับ 1- 5
- 1.4 ระยะเวลาที่พิการ 1- 5 ปี
- 1.5 สถานภาพสมรส โสด หย่า แยก
- 1.6 ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 1.7 อายุ ระหว่าง 20 - 45 ปี

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นคนพิการหญิง ในสถานสงเคราะห์คนพิการ การุณยเวศน์ จ.ชลบุรี ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามลักษณะของประชากร มีความสมัครใจเข้าร่วมการทดลองและทำแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกพบว่ามีความสอดคล้องในการมองโลกค่า ได้คะแนน ระหว่าง 50 – 125 คะแนน จาก 350 คะแนน จำนวนทั้งสิ้น 38 คน สุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน หลังจากนั้น ทำการสุ่ม ออกเป็น 3 กลุ่ม แล้ว จึงทำการจับฉลากอีกครั้งเพื่อเข้ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 8 ราย เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอสแบบบางเทคนิค (3 เทคนิค) กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอสแบบครบเทคนิค (4 เทคนิค) และผู้พิการกลุ่มควบคุม ซึ่งที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพปกติ จากสถานสงเคราะห์คนพิการ การุณยเวศน์ ตามลำดับ ต่อไปนี้ผู้วิจัย ขอใช้คำว่า ผู้รับการทดลอง

แทนคำว่า คนพิการ (เฉพาะในบทที่ 3 และบทที่ 4) โดยมีสัดส่วนของผู้รับทดลองตามคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงลักษณะของผู้รับการทดลอง

คุณสมบัติ	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม
ระดับความพิการ			
- ระดับ 1	1 คน	1 คน	1 คน
- ระดับ 2	1 คน	1 คน	1 คน
- ระดับ 3	3 คน	3 คน	2 คน
- ระดับ 4	2 คน	3 คน	3 คน
- ระดับ 5	1 คน	0	1 คน
	รวม 8 คน	รวม 8 คน	รวม 8 คน
ระยะเวลาที่พิการ			
- น้อยกว่า 2 ปี	3 คน	3 คน	3 คน
- น้อยกว่า 3 ปี	3 คน	2 คน	3 คน
- น้อยกว่า 4 ปี	1 คน	2 คน	1 คน
- น้อยกว่า 5 ปี	1 คน	1 คน	1 คน
	รวม 8 คน	รวม 8 คน	รวม 8 คน
สถานภาพสมรส			
- โสด	3 คน	4 คน	4 คน
- หม้าย	3 คน	2 คน	3 คน
- หย่าแยก	2 คน	2 คน	1 คน
	รวม 8 คน	รวม 8 คน	รวม 8 คน
ระดับการศึกษา			
- ประถมศึกษา	3 คน	3 คน	4 คน
- มัธยมศึกษา	4 คน	5 คน	3 คน
- อนุปริญญา	1 คน	0 คน	1 คน
	รวม 8 คน	รวม 8 คน	รวม 8 คน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

คุณสมบัติ	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม
อายุ			
- 20 - 25 ปี	1 คน	1 คน	1 คน
- 26 - 30 ปี	3 คน	2 คน	3 คน
- 31 - 35 ปี	1 คน	1 คน	2 คน
- 36 - 40 ปี	1 คน	2 คน	1 คน
- 41 - 45 ปี	2 คน	1 คน	1 คน
	รวม 8 คน	รวม 8 คน	รวม 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย 2 ชนิด คือ

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส

1.1 แบบบางเทคนิค (เทคนิคการจงใจเผชิญปัญหา เทคนิคการสนทนาแบบ

โสเครติส และเทคนิคลดความคิดหมกมุ่น)

1.2 แบบครบเทคนิค (เทคนิคการจงใจเผชิญปัญหา เทคนิคการลดความคิดหมกมุ่น

เทคนิคการสนทนาแบบโสเครติส และเทคนิคการปรับเปลี่ยนทัศนคติ)

2. แบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกของ รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สมพร

สุทัศน์ย์ ที่สร้างจากแนวคิดของแอนโทนอฟสกี (Antonovsky, 1987, 1991) บทความของ

แอนโทนอฟสกี (Antonovsky, 1993) และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องในการมองโลก

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส

ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎี การให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส จาก

งานวิจัย เอกสาร ตำรา และวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา และ

กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส ที่สามารถเพิ่มความสอดคล้องในการมองโลกของผู้รับการทดลองได้

1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส ให้สอดคล้องกับ
อุดมการณ์ในการวิจัย

1.3 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบและนำ
ข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำฉบับปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรง
ด้านเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านคือ ผศ.ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์ และ รศ.ดร.พรรณราย
ทรัพย์ประภา (ภาคผนวก ก) และนำโปรแกรมที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ
ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.4 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้รับการทดลองในศูนย์ฟื้นฟู
อาชีพคนพิการพระประแดง จ.สมุทรปราการ จำนวน 8 ราย เพื่อประเมินความเข้าใจ และความ
สามารถในการนำไปใช้ปฏิบัติได้ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

1.5 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปดำเนินการวิจัยต่อไป

2. แบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลก

การพัฒนาแบบทดสอบ

แบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลก ที่ผู้วิจัยใช้วัดสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำ
มาจากแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกของ รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สมพร
สุทัศน์ย์ ที่ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดความสอดคล้องในการมองโลกของแอนโทนีฟสกี
(Antonovsky, 1991) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องในการมองโลก ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับการหาความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในการมองโลก กับตัวแปรทางจิตวิทยา และ
บทความที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกของแอนโทนีฟสกี
(Antonovsky, 1993, pp. 725-733) มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถในการเข้าใจ
2) ความอดทน 3) ความสามารถในการปรับตัว 4) การกล้าเผชิญ 5) ความสามารถในการจัดการ
และ 6) การให้คุณค่าและความหมาย ดังนี้

1. ความสามารถในการเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ ว่าสิ่งเร้าหรือ
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคลเกิดจากภายในและภายนอกบุคคลเป็นสิ่งที่เร้าที่มีโครงสร้างชัดเจน
สามารถเข้าใจได้ อธิบายสาเหตุได้ สามารถยอมรับสถานการณ์นั้น รวมทั้งสามารถคาดการณ์
อนาคตได้ วิเคราะห์เป็น ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ดังนี้

- คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่อธิบายได้
- บอกสาเหตุของการเกิดสิ่งต่าง ๆ
- คิดว่าการพบอุปสรรคเป็นเรื่องธรรมดา

2. ความอดทน หมายถึง อดทนต่อความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ อย่างกล้าหาญ ไม่กลัวอุปสรรคและความยากลำบากและพยายามอย่างยิ่งที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ ความอดทนเป็นองค์ประกอบที่นำไปสู่ความสามารถในการจัดการ วิเคราะห์ออกเป็นความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ดังนี้

- ไม่เลิกล้มความตั้งใจแม้จะพบกับความล้มเหลวในการทำงาน
- ไม่รู้สึกย่อท้อต่อการทำงานหนัก
- แม้จะอยู่ในภาวะกดดันในการทำงานก็ยืนหยัดที่จะทำต่อไป

ฯลฯ

3. ความสามารถในการปรับตัว หมายถึง การปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ที่ทำให้เกิดความกดดันหรือความเครียดได้ เป็นการทำให้ผสมกลมกลืนกับบุคคลและสถานการณ์ใหม่ได้ วิเคราะห์ได้ดังนี้

- พุดคุยกับคนแปลกหน้าโดยไม่รู้สึกเครียด
- ทำงานกับคนอื่นที่มีความคิดเห็นไม่เหมือนกันได้
- ไม่โอ้อวดใจเมื่ออยู่ในสิ่งเร้าใหม่

ฯลฯ

4. การกล้าเผชิญ หมายถึงการกล้าเผชิญปัญหาและความยากลำบากที่จะเกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดขึ้น และยอมรับว่าปัญหาและความยากลำบากนั้นเกิดขึ้นจริง กล้าที่จะพบกับปัญหาและความยากลำบากนั้น โดยมองว่าปัญหานั้นเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าลอง วิเคราะห์ออกเป็นความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ดังนี้

- คิดว่าสถานการณ์ยากลำบากนั้นเป็นสิ่งที่ท้าทาย
- รู้สึกกระตือรือร้นที่จะเผชิญปัญหา
- หันหน้าสู้ปัญหา

ฯลฯ

5. ความสามารถในการจัดการ หมายถึงความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จและหาแหล่งช่วยเหลือจากภายนอกได้ เช่น เพื่อน สามี ภรรยา ฯลฯ รวมทั้งความคิดและความรู้สึก ว่าสามารถจัดการปัญหาและอุปสรรคหรือความยากลำบากได้ วิเคราะห์ออกเป็นความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ดังนี้

- คิดว่าสามารถแก้ไขสถานการณ์ยากลำบากได้
- รู้สึกว่าสิ่งต่าง ๆ ง่ายต่อการจัดการให้สำเร็จได้
- หาสิ่งเร้าภายนอกตัวมาช่วยเหลือได้

ฯลฯ

6. การให้คุณค่าและความหมาย หมายถึงการให้คุณค่า ความหมายและความสำคัญแก่อะไรต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่ามีคุณค่าควรแก่การจัดการและแก้ไข รวมถึงความรู้สึกเห็นคุณค่าของการกระทำของตนเอง คนที่มีความสอดคล้องในการมองโลกสูง จะรู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่มีความรู้ วิเคราะห์ได้ดังนี้

- อธิบายได้ว่าการกระทำของตนเองมีความหมาย
- รู้สึกชื่นชมการกระทำของตนเองในอดีตและปัจจุบัน
- รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า

ฯลฯ

จากการหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ ของแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกฉบับนี้พบว่า

1. แต่ละข้อมีความตรงเชิงโครงสร้างจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนแบบทดสอบฉบับนี้กับแบบทดสอบสมมติฐานได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .514 ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี และได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อของแต่ละข้อประกอบกับคะแนนรวมขององค์ประกอบนั้น ๆ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .211 ถึง .699 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ความตรงมีค่าสูงพอสมควรและเชื่อถือได้

2. ค่าอำนาจจำแนก ใช้เทคนิค 27 % และทดสอบกลุ่มสูงกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าที่ตั้งแต่ .192 – 33.71 แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีอำนาจจำแนกในการจำแนกคนที่มีความสอดคล้องในการมองโลกสูงและต่ำ ออกจากกันได้เด็ดขาด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจจำแนกของ อนาสตาซี (Anastasi, 1998) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบที่ข้อคำถามมีค่าที่สูงกว่า 1.75 สามารถจำแนกคนได้ดี และแสดงว่ามีความตรงเชิงจำแนกด้วย

3. ค่าความเที่ยงจากการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .8817 ซึ่งค่าความเที่ยงสูงกว่าเกณฑ์ .70 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 309) ซึ่งให้แนวคิดว่า ค่าความเชื่อมั่น (ความเที่ยง) ของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า .70

กล่าวโดยสรุป แบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกฉบับของ ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ มีความตรงในระดับสูง มีอำนาจจำแนก และมีความเที่ยงในระดับสูง วัดได้ตรง จำแนกกลุ่มคนได้ดี และมีประสิทธิภาพ

การทดลองใช้เครื่องมือโดยผู้วิจัย

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้กับคนพิการ ในศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ พระประแดง จ.สมุทรปราการ เพื่อหาค่าความเที่ยงทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.890

และนำมาปรับถ้อยคำบางคำครั้งที่ 1 แล้วนำไปทดลองใช้กับคนพิการการณยเวศน์ จ.ชลบุรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ 0.892 ซึ่งค่าความเที่ยงสูงกว่าเกณฑ์ แสดงว่ามีความเที่ยงในระดับสูง วัดได้ตรง มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

ดังนั้นลักษณะแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกของ รองศาสตราจารย์ คร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงประกอบด้วย องค์ประกอบ 6 ด้าน คือ

1. ด้านความสามารถในการเข้าใจ หมายถึง การพบอุปสรรคเป็นเรื่องธรรมดา การที่แต่ละคนแสดงพฤติกรรมแตกต่างออกไปเป็นเรื่องธรรมดา และรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต ฯลฯ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ คือ 6 7 14 19 20 22 25 26 27 38 39 48 49 และ 50 รวม 14 ข้อ

2. ด้านความอดทน หมายถึง ไม่รู้สึกยากลำบากในการทำงานหนัก แม้พบความล้มเหลวก็ไม่เลิกล้มความตั้งใจ และแม้อยู่ในภาวะความกดดันก็ทำงานต่อไปได้ ฯลฯ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ คือ 1 2 12 18 32 และ 44

3. ด้านความสามารถในการปรับตัว หมายถึง ไม่รู้สึกอึดอัดใจแม้ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ สามารถทำงานกับคนที่มีความคิดไม่เหมือนกันได้ และสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น ฯลฯ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ คือ 3 4 13 23 33 45 และ 46

4. ด้านการกล้าเผชิญ หมายถึง ไม่กลัวความผิดหวัง คิดว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย รู้สึกกระตือรือร้นที่จะพบปัญหาหรือสิ่งใหม่ ๆ และพร้อมที่จะต่อสู้อุปสรรค ฯลฯ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ คือ 5 8 24 35 36 37 และ 47

5. ด้านความสามารถในการจัดการ หมายถึง กำหนดชะตาชีวิตของตนเองได้ รู้สึกมั่นใจว่าเอาชนะความยากลำบากได้ วางแผนในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้ สามารถหาคนช่วยเหลือได้ในยามทุกข์ ฯลฯ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ คือ 9 15 16 17 28 29 31 40 และ 41

6. ด้านการให้คุณค่าและความหมาย หมายถึง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า การได้ทำหน้าที่ทำให้ชีวิตมีความหมาย และการเผชิญความยากลำบากเป็นสิ่งมีค่า ฯลฯ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ คือ 10 11 21 30 42 และ 43

แบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกนี้มีทั้งหมด 50 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 7 อันดับ อันดับ 1 – 7 วิธีตอบแบบวัดคือให้ผู้อ่านตอบข้อคำถามโดยพิจารณาแต่ละข้อว่าตรงกับความรู้สึกในระดับใดและเลือกในข้อที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง คะแนนรวมจะอยู่ในช่วง 50 – 350 คะแนน คะแนนยิ่งมากแสดงว่า ความสอดคล้องในการมองโลกยิ่งสูง

เกณฑ์การให้คะแนน ในการตอบแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลก ผู้วิจัยได้
กำหนดคะแนนตามลำดับที่ผู้ตอบแบบวัดเลือกมา ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 1 – 7 คะแนน

ข้อทางบวก ได้แก่ข้อคำถามข้อ 1 2 6 7 8 9 10 11 12 14 15 16 17 20 21 23 24
25 26 27 28 30 31 32 35 36 37 38 39 40 42 44 46 47 49 50 รวม 36 ข้อ

มากที่สุด	7	คะแนน
มาก	6	คะแนน
ค่อนข้างมาก	5	คะแนน
ปานกลาง	4	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ข้อทางลบ ได้แก่ข้อคำถามข้อ 3 4 5 13 18 19 22 29 33 34 41 43 45 48

รวม 14 ข้อ

มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
ค่อนข้างมาก	3	คะแนน
ปานกลาง	4	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	5	คะแนน
น้อย	6	คะแนน
น้อยที่สุด	7	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งระดับความสอดคล้องในการมองโลก ออกเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ ปานกลาง สูง ซึ่งใช้ในการแบ่งเกณฑ์เฉลี่ย โดยการหาค่าพิสัยของคะแนน คือ นำคะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุด หาค่าด้วยจำนวนระดับที่ต้องการคือ 3 ระดับ โดยเกณฑ์ที่ได้มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย

50 – 125

126 - 275

276 – 350

ระดับความสอดคล้องในการมองโลก

ต่ำ

ปานกลาง

สูง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ (Two-Factor Experimental with Repeated Measures on One Factor) เพื่อเปรียบเทียบ เทคนิคของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส แบบบางเทคนิค (3 เทคนิค) และการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส แบบครบเทคนิค (4 เทคนิค) และกลุ่มควบคุม ที่มีต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้รับการทดลอง และเพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องในการมองโลก ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ภายในแต่ละกลุ่ม

ภาพที่ 2 ภาพแสดงแบบแผนการทดลอง 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ

(Two-Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) (Winer, 1971, p. 518)

	b1	b2	b3
a1	G1	G1	G1
a2	G2	G2	G2
a3	G3	G3	G3

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- a1 หมายถึง การให้คำปรึกษาตามแนวโลกอสแบบบางเทคนิค (3 เทคนิค)
- a2 หมายถึง การให้คำปรึกษาตามแนวโลกอสแบบครบเทคนิค (4 เทคนิค)
- a3 หมายถึง วิธีการปกติของสถานสงเคราะห์คนพิการการุณยเวศน์
- b1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง
- b2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง
- b3 หมายถึง การทดสอบติดตามผล
- G1 หมายถึง กลุ่มทดลองที่ 1
- G2 หมายถึง กลุ่มทดลองที่ 2
- G3 หมายถึง กลุ่มทดลองที่ 3

2. การเตรียมการทดลอง

2.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการวิจัย พร้อมทั้งแนบนำตัวชี้แจง

วัตถุประสงค์ ขั้นตอนดำเนินการวิจัย และขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยในรายละเอียด
ด้านต่าง ๆ

2.2 ผู้วิจัยคัดเลือกผู้รับการทดลองจากทะเบียนประวัติ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติที่กำหนดไว้

3. การดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

3.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัย นำแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกของ
ผู้รับการทดลอง เสนอต่อผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดย
การให้ ผู้รับการทดลองตอบแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลก ถ้าผู้รับการทดลองท่านใด
ไม่เข้าใจ ผู้วิจัยก็จะอ่านคำถามให้ฟัง และอธิบายให้เข้าใจแล้วให้ผู้รับการทดลองท่านนั้นตอบใน
กระดาษคำตอบของตนเอง หลังจากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกผู้รับการทดลองที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์และมี
คะแนนความสอดคล้องในการมองโลกต่ำ ได้ผู้รับการทดลองจำนวน 24 ราย แล้วทำการสุ่มเพื่อเข้า
กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ๆ ละ 8 ราย หลังจากนั้น จึงทำการจับฉลากอีกครั้ง เพื่อเข้ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม
และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม พร้อมทั้งเก็บคะแนนจากการตอบแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลก
ไว้เป็นคะแนนจากการทดสอบครั้งแรก

3.2 ระยะทดลอง

3.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส แบบบางเทคนิค
(3 เทคนิค) กำหนดไว้ 13 ครั้ง สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที ถึง 2 ชั่วโมง 25 นาที ตามเวลาดัง
ตารางที่ 1 โดยใช้เวลาช่วงเช้าในวันอังคาร วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันอาทิตย์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์
จำนวน 20 ชั่วโมง 5 นาที

3.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส ครบเทคนิค
(4 เทคนิค) กำหนดไว้ 13 ครั้ง สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที ถึง 3 ชั่วโมง 10 นาที ตามเวลาดัง
ตารางที่ 1 โดยใช้เวลาช่วงบ่ายในวันอังคาร วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันอาทิตย์ เป็นเวลา
3 สัปดาห์ จำนวน 24 ชั่วโมง 40 นาที

3.2.3 กลุ่มควบคุม ผู้รับการทดลองที่เป็นกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการให้คำ
ปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอส แต่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพปกติจากสถานสงเคราะห์คนพิการ
การุณยเขตร์ จ.ชลบุรี ในลักษณะของการทำกายภาพบำบัด สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที เป็น
เวลา 3 สัปดาห์ จากบุคลากรของสถานสงเคราะห์คนพิการที่ผ่านการอบรมด้านกายภาพบำบัด

3.3 ระยะหลังการทดลอง หลังจากเสร็จสิ้นการบำบัด ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลอง ทั้ง
3 กลุ่ม ตอบแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลก อีกครั้ง เพื่อประเมิน ภาวะความสอดคล้องใน
การมองโลกของผู้รับการทดลอง ทั้ง 3 กลุ่ม

3.4 ระบุติดตามผล หลังจากการทดลองทั้งช่วงเวลา 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ตอบแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกอีกครั้ง เพื่อประเมินภาวะความสอดคล้องในการมองโลกของผู้รับการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ภายหลังจากถอนการบำบัด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกด้วยวิธีวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยสูตรของการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกของผู้รับการทดลอง กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ (Two - Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor)

3.2 ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมน- คูลส์ (Newman - Keuls Procedure)